

der vil få opbakning i Dansk Folkeparti, heller ikke, selv om de skriver det en gang til eller tre gange til i rapporten.

Så jeg mener, det er en mærkelig diskussion, hvor nogle i virkeligheden tillægger nogle dygtige embedsmænd – bevar mig vel, det er de da – en afgørende betydning for, hvad de selv mener. Sådan mener jeg ikke det kan være. Jeg ser det alene som en mulighed for, at nogle mennesker kan sætte sig sammen og komme med nogle bidrag til debatten, som vi kan bruge sammen med alle de andre kilder til debatten, og som vi vil ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo bare konstatere, at hr. Kristian Thulesen Dahl bruger hele sin taletid på at fralægge sig ansvaret for et projekt, som kun kan gennemføres i kraft af Dansk Folkepartis stemmer her i Folketingssalen. Ellers kunne det ikke finde sted. Men hr. Kristian Thulesen Dahl bruger hele sin taletid på at forklare, at han intet har med det at gøre, og det er lige før, hr. Kristian Thulesen Dahl holder sig for næsen. Hr. Kristian Thulesen Dahl er jo godt klar over, hvad det går ud på, nemlig f.eks. at afskaffe efterlønnen eller lemlæste folkepensionen.

Hr. Kristian Thulesen Dahl forsøger at give befolkningen det indtryk, at det ikke er noget, han har ansvaret for. Men er det ikke korrekt, at det projekt ikke kunne udføres på de betingelser, som regeringen har lagt frem, hvis det var sådan, at Dansk Folkeparti her i dag gik sammen med forespørgerne om en fælles vedtagelse, der kunne være basis for et andet projekt og også gav mulighed for at skitsere en velfærdsmodel uden angreb på efterlønnen og uden angreb på folkepensionen? Det er hr. Thulesen Dahl godt klar over, men han har bundet sig til regeringen. Han har lovet regeringen, at projektet bare skal køre på regeringens betingelser ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det i den grad hr. Thulesen Dahls tur til at svare.

Keld Albrechtsen (EL):

... og nu forsøger han at snakke sig væk fra ansvaret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er altså målløs over den måde, hr. Keld Albrechtsen kan argumentere på, for tingene hænger simpelt hen ikke sammen.

Hr. Keld Albrechtsen kan ikke på den ene side sige, at Velfærdskommissionen er overflødig; den skal ikke have lov til at arbejde, og den kan kun sidde med støtte fra Dansk Folkeparti, men på den anden side sige, at han egentlig godt vil have en Velfærdskommission, hvis bare han får lov til at skrive konklusionerne, inden den går i gang. Men sådan er det altså ikke.

Enten siger man: O.k., det er i orden, at regeringen nedsætter en Velfærdskommission, som kan levere nogle bidrag til debatten. Det har vi accepteret, og det tager vi ansvar for at vi har accepteret. Men vi har ikke været med til at diskutere det ene eller det andet om Velfærdskommissionen, for vi tager den ikke så alvorligt. Den leverer alene bidrag til debatten, som hr. Keld Albrechtsen kan bruge, som han ønsker, og som jeg kan bruge, som jeg ønsker. Men de angiver ikke noget facit for Dansk Folkeparti, vil jeg godt understrege. Det gør de ikke, de kommer med nogle tanker, og det er dygtige mennesker.

Kl. 15.05

Torben M. Andersen er i sin egenskab af tidligere overvismænd kommet med adskillige bidrag, også konklusioner, som jeg ikke bryder mig om, og som jeg ikke vil bruge i mit politiske arbejde. Men jeg har da noteret mig, at en del af det, han er kommet med undervejs, har andre virkelig brugt og taget til indtægt for egne synspunkter, så det er jo en mærkelig debat, vi har her. Lad os dog bare sige, at synspunkterne er et bidrag til en fortsat god debat.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er meget enig i det udgangspunkt, hr. Kristian Thulesen Dahl har til sagen, og det er ikke det, der bekymrer mig. Det, der bekymrer mig, er, at det er umuligt at få en politisk debat med Venstre, så længe denne kommission sidder, fordi Venstre hele tiden vil henvise til, at der først kan tages stilling, når kommissionen har afsluttet sit arbejde.

Regeringen har fremsat et lovforslag om opsat folkepension, og vi kan se af Finansministeriets beregninger, at det kun har meget lille effekt på udbuddet af arbejdskraft af folk i de høje aldersklasser. Hvis vi kigger i den anden ende, altså på folk omkring 60-årsalderen, er der et pro-